

[Breckmann]

stand, men lad os nu vente og se, hvem der smiler til efteråret, når det færøske landsstyre formentlig anmoder om den næste milliard kroner eller endda mere.

På Færøerne nedsattes der en gruppe af erhvervsfolk og økonomer i foråret, som beregnede, at det var nødvendigt at sænke skatteniveauet på Færøerne med ca. 50 pct. fra det nuværende samt lønniveauet med ca. 40 pct. På den måde ville den færøske fiskeindustri blive konkurrencedygtig, og det ville sikkert forbedre vores muligheder for at eksportere færdigvarer til EF en hel del.

Hvis den skatte- og lønreduktion blev foretaget, ville det betyde, at det færøske erhverv og den færøske værdiproduktion kunne forrente ikke 4 mia. kr. i investeringer som nu, men hele 10 mia. kr., og det vil jeg indtrængende bede regeringen om at skrive sig bag øret.

Jeg har undret mig lidt over den kovending, der har været i den nye regerings accept af, at det nye socialistiske landsstyre pludselig ikke længere behøver at bekymre sig om løbende og herefter voksende budgetunderskud hos landskassen, efter at den forudgående regering har drevet det forhenværende landsstyre rundt i manegen med krav om voldsomme skatteforhøjelser i en nedadgående økonomisk periode. Man kan vel gætte på, at der er en vis forståelse mellem en socialdemokratisk ledet regering og et socialdemokratisk ledet landsstyre, især efter at Folkeflokkens ikke længere har indflydelse.

Nu har min kollega prøvet på at forklare, at Folketinget er ret så ligeglad med de færøske partiers politiske eller ideologiske holdninger. Det er ikke helt rigtigt, for igennem 1980'erne var det just det færøske Socialdemokrati, hjulpet af det danske, der pustede Folkeflokkens negative påvirkning på dansk politik op. Nu har man med meget større fredsommelighed og meget større naturlig accept konstateret, at det er det færøske Socialdemokratis 90. stemme, som danner dette rødkløvers parlamentariske grundlag.

Jeg har ikke prøvet at renvaske Folkeflokkens andel i Færøernes styre i 1980'erne. Jeg påpegede, at den færøske udlandsgæld, hovedsagelig til bygning af en splinterny handels- og specialskibsflåde, forøgedes med 2 mia. kr. fra 1980 til 1984. Jeg har også påpeget, at under hr. Atli Dams lederskab forøgedes den fær-

øske udlandsgæld med 5 mia. kr., dvs. 2½ gange så meget, de efterfølgende 4 år fra 1985 til 1989. Selvfølgelig er det svært for hr. Atli Dam at acceptere det; han vidste jo slet ikke af denne forøgelse af gælden, da landsstyret gik af i 1988 og man påstod, at den færøske udlandsgæld var på 4,6 mia. kr., mens den egentlig var på næsten 8 mia. kr.

Folkeflokkens er lige ufrivilligt trådt ud af landsstyret på grund af Socialdemokratiets accept af bankernes og den færøske Fiskasølas monopolisering af Færøernes fiskeindustri, og nu kan hr. Atli Dam så gå af og træde tilbage som færøsk folketingsmedlem som den ældre statsmand, der siger farvel til det pulveriserende liv i færøsk politik, eller som den ensomme cowboy, der rider fredsommeligt ind i solnedgangen i slutningen af filmen.

Men sikken et kaos – eftersom hr. Atli Dam har bragt sagen på bane – den lille by er efterladt i, efter at helten har forladt scenen!

Jeg skal dog give min kollega fra Færøerne ret i, at vi sammen på Færøerne og sammen med den danske regering, som til enhver tid sidder, må finde frem til at fjerne de årsager, som gør, at vores økonomi er ved at forbløde. For det er den.

Årsagerne til miseren er bl.a., at vort fiskeri-erhverv er i laser på grund af en for pludselig afsubsidiering. I en kejtet iver efter at indføre markedsøkonomi har man sparket krykkerne, dvs. prisstøtten, væk under den overvægtige offentlige krop – selvfølgelig kun i erhvervslivet, ikke i det offentlige. Men benene, repræsenteret af fiskeindustrien, har ikke i mange år orket at bære den offentlige overvægt.

En anden årsag til vores misere er, at man fastholder, at der nu skal indføres en slags kolkhos i bedste murmansk stil med en braklagt forhenværende dansk nationalbankdirektør i spidsen for denne danske bankjunta, hvis pisk socialdemokrater og republikanere nu kysser.

En tredje årsag er, at en for lav og nu på det sidste for højt beskattet indlænsrente tvinger vor indskudskapital til at flygte til udlandet. Hermed svækkes pengeinstitutterne yderligere. En kvartalsindsprøjtning på nogle hundrede mio. kr. fra dansk side hjælper ikke mere, end da den legendariske kælling lakkede i sokkerne. Desværre flyder al dansk kapital, der tilføres Færøerne, hurtigere tilbage til Danmark, end den kommer derop.